

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci žalobkyně **PhDr. G. T.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, zastoupené JUDr. Viktorem Pakem, advokátem se sídlem Praha 1, Politických vězňů 21, proti žalované **ISCARE I. V. F. a. s.** se sídlem Praha 7, Jankovcova 1569/2c, IČ 61858366, zastoupené JUDr. Janou Vyšanskou, advokát Ph.D., advokátkou se sídlem Praha 10, Korunní 810/104 o ochranu osobnosti,

t a k t o :

Žalovaná je povina zaplatit žalobkyni částku 500.000,-- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Pokud žalobkyně požaduje dalších 500.000,-- Kč, v této části se žaloba zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala dne 29. 1. 2010 u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu osobnosti, kterou se domáhala náhrady nemajetkové újmy ve výši 1,000.000,- Kč. Tvrdila, že žalovaná je zdravotnickým zařízením poskytujícím služby v oblasti gynekologie, přičemž žalobkyně byla pacientkou žalované od 6. 9. 2004 do 8. 3. 2007. Vzhledem k tomu, že žalobkyně vnímala během hormonální stimulace vaječníků v rámci asistované reprodukce v horním zevním kvadrantu levého prsu citlivou resistenci, Dr. M. ošetřující lékař žalobkyně

v zařízení žalované rozhodl při kontrole 4. 1. 2006 o provedení mamografického vyšetření před dalším cyklem hormonální stimulace. Dne 24. 1. 2006 žalobkyně podstoupila v Gyncentru s. r. o. mamografické vyšetření, které bylo vyhodnoceno 25. 1. 2006 nálezem xxx s nutností dovyšetření s doporučením na doplnění sonografického vyšetření a v případě negativního nálezu při sonografickém vyšetření s doporučením na zopakování mamografického vyšetření levého prsu v šikmé projekci. Výsledek tohoto vyšetření byl Gyncentrem s. r. o. zaslán žalované, která jej obdržela v lednu 2006. První kontrolu po absolvování mamografického vyšetření absolvovala žalobkyně 8. 2. 2006. Dostalo se jí informace, že mamografické vyšetření dopadlo dobře a je možno zahájit přípravy k dalšímu cyklu hormonální stimulace. Na doporučené ultrazvukové vyšetření levého prsu žalobkyně žalovanou odeslána nebyla. Další kontrolu u žalované absolvovala žalobkyně 8. 3. 2006, bylo provedeno ultrazvukové vyšetření vaječníků a bylo jí sděleno, že další cyklus hormonální stimulace může být zahájen. Na doporučené ultrazvukové vyšetření levého prsu žalobkyně žalovanou opět odeslána nebyla. Další kontrolu absolvovala dne 22. 3. 2006 a odeslána na dovyšetření nebyla, 24. 3. 2006 byl u žalobkyně zahájen další cyklus hormonální stimulace. Kontrolu absolvovala dne 28. 3. 2006, na vyšetření opět nebyla odeslána, stejně tak jako při dalších kontrolách 3. 4. 2006, 5. 4. 2006, 15. 4. 2006, 20. 4. 2006, 27. 4. 2006, 7. 6. 2006, 14. 2. 2007, 20. 2. 2007. 8. 4. 2006 se žalobkyně u žalované podrobila odběru vajíček z vaječníků, na vyšetření opět odeslána nebyla. Při kontrole 16. 11. 2006 bylo žalobkyni sděleno, že jí v lednu 2007 bude provedeno hysteroskopické vyšetření. Plánovaná hysteroskopie byla odložena a 8. 3. 2007, žalobkyně v zařízení žalovaného postoupila diagnostickou hysteroskopií. Na jaře 2008 pak žalobkyně pozorovala ztvrdnutí předmětné rezistence v levém prsu. Následovala vyšetření v nemocnici na Homolce a bylo potvrzeno, že ložisko v horním zevním kvadrantu levého prsu je xxx, konkrétně, že jde o xxx. Následně byla zahájena intenzivní terapie.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná disponovala od ledna 2006 výsledkem mamografického vyšetření žalobkyně konstatujícím shora uvedený nález s nutností dovyšetření a výslovným doporučením na doplnění sonografického vyšetření. Přesto po celé následující období po které žalovaná žalobkyni poskytovala péči, tedy až do 8. 3. 2007 žalovaná žádné vyšetření nezajistila. Žalobkyni na podezřelý výsledek mamografického vyšetření neupozornila a naopak ji informovala, že výsledek byl negativní. Intenzita neoprávněného zásahu ze strany žalované narůstala s časem. Roční prodlení může mít pro pacienta i fatální následky. V jednání žalované žalobkyně spatřuje zásah do svých osobnostních práv s tím, že vzhledem k tomu, že žalovaná disponovala již od ledna 2006 výsledkem mamografického vyšetření žalobkyně, které konstatovalo nález xxx s nutností dovyšetření a výsledným doporučením na doplnění sonografického vyšetření takto nepostupovala. Žalovaná si nepočínala tak, aby ke škodě na zdraví žalobkyně nedošlo. Dopustila se neoprávněného zásahu do osobnostních práv žalobkyně, když neposkytnutí odpovídající léčebné péče představuje zásah do práva fyzické osoby na zdraví, důstojnost a soukromí a porušuje práva chráněná ust. § 11 a následujících občanského zákoníku. Nemajetková újma spočívá v porušení či jen ohrožení osobnostního práva fyzické osoby. V daném případě spočívá nemajetková újma žalobkyně, která je v příčinné souvislosti s uvedeným neoprávněným zásahem žalovaného ve snížení šancí žalobkyně na včasné zjištění zhoubného charakteru ložiska v jejím levém prsu potažmo ve snížení šancí žalobkyně na méně radikální onkologickou léčbu ve snížení šancí žalobkyně na dlouhodobé přežití a snížení šancí žalobkyně na vyléčení a přežití vůbec.

Žalobkyně tudíž po žalovaném požaduje finanční satisfakci ve výši 1,000.000,- Kč.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že žalovaná byla skutečně pacientkou žalované v letech 2004 až 2007 za účelem umožnění asistované reprodukce. Umělé oplodnění podstoupila jedenkrát avšak neúspěšně. Žalovaná je nestátním zdravotnickým zařízením specializujícím se mj. zejména na umělé oplodňování metodou mimotělního oplodnění tzv. in vitro fertilizace. Žalovaná odmítá, že by zanedbala lékařskou péči o žalobkyni tím, že ji neodeslala na doporučené ultrazvukové vyšetření levého prsu. Nynější zdravotní stav žalobkyně nemá žádnou souvislost s lékařskou péčí, která jí byla ve zdravotnickém zřízení žalované poskytována. Žalovaná není zdravotnickým zařízením, které by poskytovalo lékařskou péči v oblasti chorob prsu (mamologie). U pacientek do čtyřiceti let věku není ani obvyklé, aby před započatím či v průběhu hormonální léčby, která je nezbytnou součástí procesu IVF byly pacientky podrobovány mamologickému vyšetření. Pacientka však byla přesto na její vlastní žádost odeslána na mamologické vyšetření do Gyncentrum s. r. o., které se na mamologické vyšetření specializuje. Žalobkyně byla doporučena k mamologickému vyšetření do odborného střediska, bylo tedy již na tomto zdravotnickém zařízení jakou formu vyšetření zde pacientka podstoupí, tedy zda to bude vyšetření mamografické či sonografické. Pakliže žalobkyně podstoupila mamografické vyšetření na něž se odvolává a jehož výsledkem bylo podezření na možný nález, bylo též úkolem tohoto zdravotního zařízení provést další vyšetření, kterým by toto podezření bylo vyloučeno či případně potvrzeno a nabídnout žalobkyni možnost další léčby. Ošetřující lékař žalované beze zbytku splnil svou lékařskou povinnost tím, že při možnosti podezření na existenci nálezu v prsu pacientky ji odeslal k mamologickému vyšetření na odbornou kliniku. Další tvrzený postup je v rozporu s lékařskou praxí. Žalovaná má tudíž zato, že v této věci není pasivně legitimována.

Soud provedl důkaz výpovědi žalobkyně, dále výpověďmi svědků, a to MUDr. Zdeňka M., Daniela T., dále bylo proveden důkaz znaleckým posudkem prof. MUDr. Pavla Šlampy, CSc. pro obor zdravotnictví odvětví radiační a klinická onkologie a jeho výpovědi a dále byl proveden důkaz listinnými důkazy, a to lékařskou dokumentací týkající se zdravotního stavu žalobkyně vedené u žalovaného, dále průvodním listem k rentgenovému vyšetření a zprávou Gyncentra, která byla odeslána žalovanému 25. ledna, dále výpisem žalované z obchodního rejstříku, kopií mamografického nálezu ze dne 25. 1. 2006, kopií záznamu o předoperačním vyšetření ze dne 22. 3. 2006, kopií stimulačního protokolu z období od 24. 3. do 11. 4. 2006, kopií anesteziologického záznamu žalovaného ze dne 8. 4. 2006, záznamem o předoperačním vyšetření ze dne 20. 2. 2007, kopií anesteziologického záznamu žalované ze dne 8. 3. 2007, kopie mamografického nálezu ze dne 22. 4. 2008, kopií histologického nálezu ze dne 7. 5. 2008, zprávou nemocnice Na Homolce ze dne 19. 5. 2008, kopií dopisu právního zástupce žalobkyně ze dne 18. 1. 2010 a podstatným obsahem znaleckého posudku prof. MUDr. Jindřicha Finka Ph.D. a znaleckého posudku MUDr. Olgy Příbylové, jako listinných důkazů.

Provedené důkazy soud hodnotil podle ust. § 132 o. s. ř. podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl k tvrzení účastníků.

Provedené důkazy soud hodnotil jako zásadně věrohodné.

Soud zamítl návrh na provedení důkazů výsledkem MUDr. Martina Š. jako nadbytečný a stejně tak zamítl návrh na provedení vypracování dalšího znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví odvětví porodnictví.

Soud má zato, že návrh na vypracování znaleckého posudku v tomto oboru by byl v rozporu z procesní ekonomickou a jevil se soudu jako nadbytečný.

Podle ust. § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti jakož i soukromí svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ust. § 13 odst. 1, 2, 3 OZ fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odst. 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Základním předpokladem vzniku odpovědnosti podle ust. § 13 OZ je vznik neoprávněného zásahu objektivně způsobilého narušit, popřípadě ohrozit osobnostní práva chráněná ust. § 11 a násl. OZ.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení a výsledky dokazování má soud za prokázány následující skutkový děj:

Žalobkyně je fyzickou osobou, žalovaný je zdravotnickým zařízením, které poskytuje služby v oblasti gynekologie, zvláště pak se zabývá metodou umělého oplodňování metodou mimotělního oplodnění tzv. IVF- in vitro fertilizace (výpis z obchodního rejstříku žalovaného). Žalovaná byla v období let 2004 až 2007 pacientkou žalované za účelem umožnění asistované reprodukce, přičemž během této doby podstoupila jedenkrát umělé oplodnění, avšak neúspěšně (lékařskou dokumentací výpovědí žalobkyně). Konkrétně byla žalobkyně pacientkou žalované od 6. 9. 2004 do 8. 3. 2007 (záznamy v dokumentaci žalované). Lékařskou dokumentací bylo prokázáno, že žalobkyně si stěžovala na citlivou resistenci v horním zevním kvadrantu levého prsu, a to dne 4. 1. 2006. Žalobkyně se dostavila na plánovanou hormonální stimulaci zaměstnancem žalovanému Dr. Z. M.. Tímto byl do dokumentace zaznamenán požadavek na provedení mamografického vyšetření (lékařská dokumentace, výpověď žalobkyně, záznam MUDr. M. ze dne 4. 1. 2006 a výpověď MUDr. M.). Žalobkyni byla předána žádanka o provedení mamografického vyšetření vystavená zaměstnankyní žalovaného MUDr. L. M. (výpověď žalobkyně a žádanka o mamografické vyšetření). Následně na základě vystavení žádanky se žalobkyně dostavila 24. 1. 2006 na mamografické vyšetření, které absolvovala téhož dne v zařízení Gyncentrum s. r. o. (výpověď žalobkyně, lékařská zpráva ze dne 25. 1. 2006). Mamografický snímek byl pořízen 24. 1. 2006, popsán byl 25. 1. 2006 MUDr. L. B., zaměstnankyní Gyncentra s. r. o. V tomto popisu je uvedeno vlevo: v periférii HK (horního kvadrantu) v tukové zóně je cípatý denzní stín velikosti cca 8 mm nejisté etiologie u níž je nutno vyloučit drobnou ložiskovou lézi, respektive, že nález je nutno dovyšetřit konkrétně doplnit sonografickým vyšetřením a při negativním nálezu zopakovat šikmý mamografický snímek (popis mamografického snímku ze dne 25. 1. 2006). Téhož dne byl popis zaslán Gyncentru s. r. o., a to zaměstnankyní žalované MUDr. L. M. (záznam Gyncentra s. r. o. na žádance), která žádanku vystavila (výpověď MUDr. Z. M.), přičemž se jednalo o běžnou praxi. Z dokumentace žalované přesně nevyplývá kdy snímek respektive popis Gyncentra obdržela, avšak existuje v této dokumentaci záznam z 01/06 mamografie, nutno vyloučit drobnou ložiskovou lézi doporučeno SONO. Lékařskou dokumentací bylo dále prokázáno, že 8. 2. 2006 žalobkyně absolvovala u MUDr. Z. M. další ambulantní vyšetření, přičemž dostala informaci, že mamografické vyšetření dopadlo dobře a

je možno zahájit přípravy k dalšímu cyklu hormonální stimulace (výpověď žalobkyně a výpis z dokumentace žalované). Žalobkyně nebyla poslána na sonografické vyšetření levého prsu až do 8. 3. 2007, kdy jí byla žalovanou naposledy poskytnuta zdravotní péče. Žalovanou na vyšetření nikdy odeslána nebyla a podstoupila u žalované další cyklus hormonální stimulace, který zahrnoval podávání přípravku Puregon stimulující tvorbu ženského pohlavního hormonu Estrogeneru, jenž stimuluje nádorový růst prsní žlázy, a proto je u nádoru prsu kontraindikován (stimulační protokol z 24. 3. až 11. 4. 2006, záznam dokumentace žalované z 28. 3. 2006, výpověď žalobkyně a znalecký posudek – listinný důkaz MUDr. Olgy Příbylové a prof. Finka a dále znalecký posudek prof. Šlampy). Sonografické vyšetření bylo provedeno až 17. 4. 2008 ve fakultní nemocnici Motol (lékařskou dokumentací nemocnice Motol) a následně bylo provedeno histologické vyšetření v nemocnici Na Homolce dne 7. 5. 2008). V době diagnózy byl nádor ve stádiu 2A přisedlý k hrudní stěně, respektive k prsnímu svalu. Je tedy již primárně inoperabilní a žalobkyně musela nejprve podstoupit tzv. neadjuvantní (předoperační) chemoterapii, jejímž cílem bylo zmenšení nádoru tak, aby mohl být chirurgicky odstraněn (znalecký posudek prof. Šlampy). Následně 5. 11. 2008 absolvovala žalobkyně chirurgické odstranění nádoru včetně exenterace axily, to znamená odstranění mízních uzlin z podpaží (výpověď žalobkyně, znalecký posudek prof. Šlampy). Poté byla u žalobkyně zahájena radioterapie a hormonální terapie blokátorem ovariálních funkcí a antiestrogeny respektive úplná blokáda funkcí vaječníků a blokáda periferních estrogenních receptorů, přičemž blokáda ovariálních funkcí trvala u žalobkyně až do října 2010 a podávání antiestrogenů až do léta 2012. U žalobkyně došlo k navození přechodu, včetně průvodních příznaků jakož jsou návaly krve do hlavy. V důsledku chirurgického odebrání mízních uzlin z podpaží měla žalobkyně problémy s otokem mízy z levé paže a byla nucena rehabilitovat. Závažná onemocnění a strach se podepsaly na jejím psychickém stavu a výkonnosti žalobkyně (znalecký posudek prof. Šlampy, výpověď žalobkyně a výpověď Daniela T.). Ložisko popsané na mamografickém snímku ze dne 24. 1. 2006 mohlo či ještě nemuselo být ještě invazivním nádorem (výpověď prof. Šlampy, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví odvětví radiační a klinická psychologie prof. Šlampy), výpovědí žalobkyně bylo prokázáno, že před tím než se začala léčit u žalovaného nikdy na žádném mamografickém vyšetření nebyla. Nejednalo se o její prvé vyšetření a Dr. M. byl jejím ošetřujícím lékařem v podstatě celou dobu, kdy se za řízení žalovaného léčila. Pokud se týká výsledku z Gyncentra, žalobkyně sama výsledek neviděla ani ho nečetla. Telefonovala žalovanému a tam jí potvrdili, že má přijít, že výsledek již přišel. Dr. M., že ji řekl, že je vše v pořádku a začali s dalším vyšetřením. Důsledky jednání žalovaného byly pro zvlášť závažné. Sama absolvovala vyšetření u dalších pěti odborníků z oboru gynekologie a bylo jí řečeno, že léčba by nikdy nebyla tak drastická a následky by také nemusely být tak drastické, kdyby přišla včas. Podrobila se hormonální léčbě ozařování radioterapii a má zato, že následek vznikl v důsledku léčby MUDr. M., která byla nezodpovědná. Žalobkyně žádala Dr. M., aby ji na mamograf odeslal vzhledem k tomu, že cítila v horním cípu prsu resistenci. O jí řekl, že je vše v pořádku a že zahájí další cyklus (výpověď žalobkyně). Kdyby tomu tak nebylo a odeslal ji na další vyšetření nemusela být další léčba tak drastická (výpověď žalobkyně, svědka T. a znalecký posudek)

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba byla co do základu podána po právu. Jednáním žalovaného, respektive jeho zaměstnance MUDr. M. došlo k zvlášť závažnému zásahu do osobnostních práv žalobkyně, zvláště pak do sféry zdraví. Znaleckým posudkem bylo potvrzeno, že postup žalovaného nebyl lege artis, když neposlal žalobkyni na dovyšetření dle lékařské zprávy a doporučení Gyncentra s.r.o.. Žalovanému muselo být jasné, že v případě jakéhokoliv nálezu tohoto druhu bude mít podávání preparátů a hormonů na žalobkyni negativní dopad, jak vyplynulo ze znaleckého posudku podávaný

hormonální preparát zvyšuje riziko nádoru. Pokud toto přehlédl a žalobkyni neposlal na dovyšetření a započal s dalším cyklem, jednalo se o fatální pochybení, za které žalovaná nese odpovědnost, neboť je dána příčinná souvislost mezi tímto jednáním a následným zdravotním stavem žalobkyně. Nebylo jednoznačně prokázáno zda žalobkyně v době kdy navštěvovala zařízení žalovaného měla nádor negativní či zda pozitivní, nicméně jak vyplynulo ze znaleckého posudku a právě to, že nebyla zahájena včasná léčba způsobil následně vážný zdravotní stav žalobkyně a další léčba byla drastická. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla po právu a rozhodl tak, že žalobci přiznal finanční satisfakci ve výši 500.000,- Kč, přihlédl k tomu, že žalovaná se dostavila do zařízení žalovaného z účelem pokusu o otěhotnění formou asistované reprodukce. V tomto zařízení, které je nestátním zařízením se léčila od roku 2004 do roku 2007. S ohledem na věk žalobkyně jistě asistovaná reprodukce nebyla bezplatná. Žalovaný, ač měl věnovat zdravotnímu stavu žalobkyně náležitou pozornost, takto nepostupoval při zjištění, respektive stížnosti žalobkyně na tlak v prsu, žalobkyni sice odeslal na mamografické vyšetření, avšak dalšímu nálezu již nevěnoval pozornost a ani žalobkyni neupozornil, že by mohl být nějaký problém. Lékař musel si být vědom toho, že při takovém nálezu může dojít k problému a následně rozvinutí choroby, což se také stalo. Pokud tedy soud přiznal žalobkyni finanční satisfakci ve výši 500.000,- Kč přihlédl k postupu žalovaného, který nebyl lege artis a dále soud přihlédl k léčbě a dalšímu zdravotnímu stavu žalobkyně, následná léčba byla velmi drastická, žalobkyně byla uvedena do umělého přechodu a v důsledku léčby má stále fyzické i psychické problémy přičemž má zato, že požadovaná satisfakce ve výši 500.000,- Kč je přiměřená. Pokud žalobkyně požadovala dalších 500.000,- Kč, v této části soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. Účastníci měli úspěch každý z jedné poloviny. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 5. 3. 2015

JUDr. Dagmar Stamidisová v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vlasta Beranová